

ŠESTO VPRAŠANJE: Ali je treba določbo 5 okvirnega sporazuma, ki je priloga k Direktivi 1999/70/ES – če nacionalno sodišče ugotovi zlorabo veriženja pogodb o zaposlitvi javnega uslužbenca, zaposlenega prehodno (*empleado público estatutario temporal interino*) pri SERMAS [Servicio Madrileño de la Salud de la Comunidad de Madrid (madridska zdravstvena služba avtonomne skupnosti Madrid)], s katerim naj bi se pokrivala stalne in strukturne potrebe, ki izhajajo iz dela uslužbencev, zaposlenih za nedoločen čas, in ker ni nobenega učinkovitega ukrepa v nacionalnem pravnem redu za sankcioniranje take zlorabe in za odpravo posledic kršitve predpisa Unije – razlagati tako, da nacionalnemu sodišču nalaga, da sprejme učinkovite in odvrtačilne ukrepe, ki zagotavljajo polni učinek okvirnega sporazuma in torej da sankcionira navedeno zlorabo ter odpravi posledice kršitve navedenega evropskega predpisa, tako da ne uporabi nacionalne določbe, ki to preprečuje?

Če bi bil odgovor pritrdilen in kot ugotavlja Sodišče Evropske unije v točki 41 sodbe z dne 14. septembra 2016, zadevi C-184/15 in C-197/15 ⁽²⁾:

Ali bi bila kot ukrep za preprečevanje in sankcioniranje zlorabe veriženja delovnih razmerij za določen čas in za odpravo posledice kršitve prava Unije v skladu s cilji Direktive 1999/70/ES sprememba javnopravnega delovnega razmerja uslužbenca, zaposlenega prehodno/občasno/zaradi nadomeščanja (*relación estatutaria temporal interina/eventual/sustituto*), v stalno javnopravno delovno razmerje bodisi kot javni uslužbenec za nedoločen čas bodisi za nedoločen čas, a ne za stalno, z enako stabilnostjo zaposlitve kot primerljivi javni uslužbenci, zaposleni za nedoločen čas?

SEDMO VPRAŠANJE: Ali je mogoče v primeru zlorabe veriženja pogodb za določen čas spremembo prehodnega delovnega razmerja v delovno razmerje za nedoločen čas oziroma za nedoločen čas, a ne za stalno, razumeti tako, da izpolnjuje cilje Direktive 1999/70/ES in okvirnega sporazuma samo, če javni uslužbenec, zaposlen za določen čas, ki ga je zloraba prizadela, uživa enake pogoje zaposlitve kot uslužbenci, zaposleni za nedoločen čas (na področju socialnega varstva, napredovanja, zapolnjevanja prostih delovnih mest, poklicnega usposabljanja, odsotnosti z dela, upravnega statusa, dopusta iz drugih razlogov, pasivnih pravic in prenehanja delovnega razmerja ter sodelovanje na javnih natečajih, razpisanih za zapolnitev prostih delovnih mest in napredovanje), v skladu z načeloma stalnosti in varnosti zaposlitve z vsemi s tem povezanimi pravicami in obveznostmi, enako kot informatiki, ki so uslužbenci, zaposleni za nedoločen čas?

OSMO VPRAŠANJE: Ali pravo Unije zahteva revizijo pravnomočnih sodb/obnovo postopka v primeru dokončnih upravnih aktov v opisanih okoliščinah, če so izpolnjeni štiri pogoji, določeni v zadevi Kühne & Heitz (C-453/00, z dne 13. januarja 2004) ⁽³⁾: 1. V španskem pravu imajo uprava in sodišča možnost obnove oziroma revizije, vendar z resnimi omejitvami, ki jo izredno otežujejo oziroma onemogočajo; 2. so sporne odločbe postale pravnomočne zaradi sodbe nacionalnega sodišča, ki je odločalo na zadnji/edini stopnji; 3. navedena sodba temelji na napačni razlagi prava Skupnosti, ki ni skladna s sodno prakso Sodišča, in je bila izdana, ne da bi bilo Sodišču v skladu s členom 234, tretji odstavek, ES predloženo vprašanje za predhodno odločanje; in 4. se je zadevna stranka obrnila na upravni organ takoj, ko se je seznanila z navedeno sodno prakso?

DEVETO VPRAŠANJE: Ali nacionalna sodišča kot evropska sodišča, ki morajo zagotavljati polni učinek prava Unije v državah članicah, lahko in morajo zahtevati ter nacionalnemu organu držav članic naložiti, da v okviru svojih pristojnosti sprejme upoštevne določbe za odpravo nacionalnih predpisov, ki niso združljivi s pravom Unije na splošno, zlasti pa z Direktivo 1999/70/ES ter njenim okvirnim sporazumom?

⁽¹⁾ Direktiva Sveta 1999/70/ES z dne 28. junija 1999 o okvirnem sporazumu o delu za določen čas, sklenjenem med ETUC, UNICE in CEE (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 5, zvezek 3, str. 368).

⁽²⁾ Sodba z dne 14. septembra 2016, v združenih zadevah Martínez Andrés in Castrejana López (C-184/15 in C-197/15, EU:C:2016:680).

⁽³⁾ Sodba z dne 13. januarja 2004, v zadevi Kühne & Heitz (C-453/00, EU:C:2004:17)

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunal Supremo (Španija) 13. februarja 2018 – Asociación Española de la Industria Eléctrica (UNESA)/Administración General del Estado

(Zadeva C-105/18)

(2018/C 161/28)

Jezik postopka: španščina

Predložitveno sodišče

Tribunal Supremo

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Asociación Española de la Industria Eléctrica (UNESA)

Tožena stranka: Administración General del Estado

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba okoljsko načelo „plača povzročitelj obremenitve“ iz člena 191(2) PDEU in iz člena 9(1) Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 2000/60/ES ⁽¹⁾ z dne 23. oktobra 2000, ki uvaja načelo povračila stroškov za storitve v zvezi z rabo vode, kot tudi ustrezno ekonomsko vrednotenje rabe vode razlagati tako, da nasprotujeta uvedbi nadomestila za uporabo celinskih voda za proizvodnjo energije, kakršno je to v sporu o glavni stvari, ki ne spodbuja učinkovite rabe vode niti ne določa mehanizmov za ohranjanje in zaščito javnih vodnih virov in katerega količinska opredelitev je popolnoma nepovezana z zmožnostjo povzročitve škode na javnih vodnih virih, saj temelji izključno na zmožnosti proizvajalcev, da ustvarjajo prihodek?
2. Ali je dajatev, kot je nadomestilo za uporabo vode, ki je predmet postopka v glavni stvari, ki zadeva izključno hidroelektrarne, ki delujejo na povodjih, ki zajemajo več avtonomnih skupnosti, ne pa tudi proizvajalcev, ki so imetniki koncesij za povodja znotraj ene same avtonomne skupnosti, ter proizvajalce energije z vodno tehnologijo, ne pa tudi proizvajalcev energije z drugimi tehnologijami, skladna z načelom nediskriminacije operaterjev iz člena 3(1) Direktive 2009/72/ES z dne 13. julija 2009 o skupnih pravilih notranjega trga z električno energijo ⁽²⁾?
3. Ali je treba člen 107(1) PDEU treba razlagati tako, da gre za prepovedano državno pomoč pri dajatvi v obliki nadomestila za uporabo vode, kakršno je sporno, v škodo hidroelektrarn, ki delujejo na povodjih, ki zajemajo več avtonomnih skupnosti, in sicer zaradi uvedbe asimetrične obdavčitve na področju iste tehnologije glede na to, kje se elektrarna nahaja, plačilo tega nadomestila pa se ne zahteva od proizvajalcev energije iz drugih virov?

⁽¹⁾ Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2000/60/ES z dne 23. oktobra 2000 o določitvi okvira za ukrepe Skupnosti na področju vodne politike (UL, posebna izdaja v slovenščini, zvezek 15, poglavje 5, str. 275).

⁽²⁾ Direktiva 2009/72/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o skupnih pravilih notranjega trga z električno energijo in o razveljavitvi Direktive 2003/54/ES (UL 2009, L 211, str. 55).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunal Supremo (Španija) 13. februarja 2018 – Energía de Galicia (Engasa) S.A./Administración General del Estado

(Zadeva C-106/18)

(2018/C 161/29)

Jezik postopka: španščina

Predložitveno sodišče

Tribunal Supremo

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Energía de Galicia (Engasa) S.A.

Tožena stranka: Administración General del Estado